

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi B. K.
o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 grudnia 2007r., wydanym
w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko B. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 września 2013 r.,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 28 grudnia 2012 r.,

1. oddala zażalenie;

**2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
advokatowi B. P. kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) zł
powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z
urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

B. K. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 grudnia 2007 r., w którym Sąd oddalił apelację pozwanego (skazanego), złożoną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 7 maja 2007 r. Wyrokiem tym Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanego B. K. na rzecz powoda kwotę 551.666 zł.

Jako podstawę skargi skarżący wskazał fakt wykrycia nowego dowodu, którym nie mógł posłużyć się w toku zakończonego postępowania rozpoznawczego (art. 403 § 2 k.p.c.). Dowodem tym miała być interpretacja podatkowa Ministra Finansów z dnia 1 października 2010 r. oraz postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania o odrzucenie pisemnej interpretacji (k. 4-7 akt sprawy).

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę. W ocenie Sądu, dokumenty przedstawione przez skarżącego nie stanowiły nowych dowodów rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., a ponadto twierdzenia skarżącego nie usprawiedliwiają innych podstaw wznowienia postępowania.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucał naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. i wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W procesie pomiędzy powodem J. M. i pozwanym (skarżącym) chodziło o ustalenie skuteczności rozliczenia się byłych wspólników spółki cywilnej, a mianowicie tego, czy pozwany uregulował na rzecz powoda odpowiednią sumę z tytułu sprzedaży przedsiębiorstwa. Oba Sądy *meriti* podzieliły stanowisko powoda, że do takiej zapłaty jednak nie doszło, ponieważ pozwany (wspólnik) dokonał w istocie darowizny pieniężnej na rzecz swojej córki (żony powoda) i darowizna ta weszła do majątku odrębnego obdarowanej (art. 890 k.c.). Wskazując jako podstawę wniesionej skargi tzw. indywidualną interpretację podatkową z dnia 1 października 2010 r., skarżący wywodził, że dokument ten stanowi nowy dowód w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Z dokumentu tego miałyby wynikać, że wypłata

dokonana przez pozwanego na rzecz jego córki nie była darowizną, ponieważ nie został zapłacony od niego podatek od spadków i darowizn, ponadto czynność ta została dokonana w formie sprzecznej z art. 890 k.c.

Skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem stanowi szczególny środek zaskarżenia. Dlatego nie mogą być brane pod uwagę wywody skarżącego dotyczące rozkładu ciężaru dowodu oraz kwestia skuteczności (ważności) umowy darowizny w zakończonym prawomocnie postępowaniu rozpoznawczym.

Należy stwierdzić, że w uzasadnieniu zażalenia strony skarżącej znajdują się ponadto wywody dotyczące podstaw i przebiegu postępowania o wznowienie postępowania, natomiast brak w nim w ogóle odpowiedniej polemiki ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, który stwierdził brak wskazywanych w skardze podstaw wznowienia postępowania. Sąd Apelacyjny przekonywająco wyjaśnił, że powołanie się skarżącego na treść indywidualnej interpretacji podatkowej Ministra Finansów z dnia 1 października 2010 r. nie stanowi jednak „nowego dowodu” w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Wyjaśnia ona tylko podstawowe skutki umowy darowizny, przy czym dojście do skutku takiej umowy należy do sądu rozpatrującego sprawę cywilną.

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i w zw. z §§ 6, 13 i 20 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

